

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg
FORTROLIGT

Finansministeren

1. maj 2014

FORTROLIGT

Orientering af Finansudvalget vedrørende beslutning om ikke at gennemføre og efterfølgende offentliggøre kontrol af kammeradvokatordningens økonomiske fordelagtighed for 2013

I mit svar til Finansudvalget på spørgsmål nr. 185 af 21. februar 2014 oplyser jeg, at jeg vil oversende en ny kammeradvokataftale til Finansudvalget, når den foreligger. I forbindelse med forhandlingerne har jeg imidlertid modtaget oplysninger, som jeg mener, det er rigtigst at orientere Finansudvalget om, inden der foreligger en ny kammeradvokataftale. Jeg skal bemærke, at orienteringen om disse oplysninger gives i fortrolighed af hensyn til de videre forhandlinger og statens muligheder for at opnå et godt forhandlingsresultat.

Finansministeriet har modtaget udkast til Kammeradvokatens årsberetning for 2013. Årsberetningen afgives i overensstemmelse med kammeradvokataftalen med henblik på Finansministeriets kontrol af, at kammeradvokataftalen er økonomisk fordelagtig for staten. Beretningen indeholder derudover en række oplysninger om Kammeradvokatens virksomhed i det forgangne år.

I henhold til kammeradvokataftalen skal der aftales nødvendige ændringer af kammeradvokataftalens bestemmelser om vederlag, såfremt Finansministeriets kontrol af Kammeradvokatens salærniveau viser, at der ikke fortsat opnås en betydelig økonomisk fordel for staten. Det er fastsat i aftalen, at Kammeradvokaten i den enkelte sag kan oppebære et salær, der svarer til 2/3 af sædvanligt advokatsalær.

Til brug for kontrollen af kammeradvokataftalens økonomiske fordelagtighed har Finansministeriet historisk anvendt de gennemsnitlige timepriser for skatteadvokater, der fremgår af den redegørelse om omkostningsgodtgørelse i skattesager, som Skatteministeriet hvert år afgiver til Folketinget. Disse timepriser er hidtil blevet vurderet at være det bedst tilgængelige mål for sædvanligt advokatsalær. Kontrollen har indtil nu vist, at staten får den aftalte rabat på 1/3 i forhold til sædvanligt advokatsalær. Det har på denne baggrund været vurderingen, at ordningen har været økonomisk fordelagtig for staten.

Som nævnt i Finansministeriets rapport om statens køb af juridiske tjenesteydelser ses der imidlertid en stigende tendens til, at større erhvervsklienter indgår ramme-

aftaler om hele eller dele af deres køb af advokatydelse. Som led i forhandlingerne om en ny kammeradvokataftale har Finansministeriet med ekstern bistand fået udarbejdet en benchmarkanalyse, der afdækker de timepriser, som udvalgte store private og statslige virksomheder under sådanne rammeaftaler betaler for advokatbistand, der har en karakter, der er sammenlignelig med statens køb af advokatbistand under kammeradvokatordningen.

Benchmarkanalysen viser en differentiering i de priser, som udvalgte store private og statslige virksomheder betaler for juridiske ydelser. Den overordnede vurdering er dog, at staten, herunder grundet den store volumen og sikkerhed, der er forbundet med at være fast leverandør til staten, bør kunne opnå lavere priser end i dag.

På baggrund af benchmarkanalysen er det min vurdering, at de gennemsnitlige timepriser for skatteadvokater, der hidtil har været benyttet til salærkontrollen, ikke længere er det bedste, tilgængelige mål for et sammenligneligt advokatsalær. Jeg vurderer i stedet, at et benchmark, der afdækker de timepriser, som udvalgte store private og statslige virksomheder betaler for advokatbistand, der har en karakter, der er sammenlignelig med statens køb af advokatbistand under kammeradvokatordningen, vil være et mere tidssvarende mål for kontrol af aftalens økonomiske fordelagtighed.

Det er endvidere min vurdering, at det i lyset heraf ikke vil være hensigtsmæssigt at basere en kontrol af kammeradvokataftalens økonomiske fordelagtighed i 2013 på en sammenligning med de gennemsnitlige priser for skatteadvokater.

Jeg finder det imidlertid heller ikke hensigtsmæssigt at anvende timepriserne fra benchmarkanalysen til en kontrol af kammeradvokatordningens økonomiske fordelagtighed i 2013. Det skyldes, at Kammeradvokatens salærer i henhold til den nuværende kammeradvokataftale kan udgøre 2/3 af *sædvanligt* advokatsalær. Sædvanligt advokatsalær defineres i aftalen som et rimeligt vederlag med udgangspunkt i arbejdets art, det med sagen forbundne ansvar, medgået tid mv. I modsætning hertil er de timepriser, der er anvendt i benchmarkanalysen, faste timepriser for forskellige medarbejderkategorier, der er *forhandlet* i forbindelse med indgåelsen af rammeaftaler med sammenlignelige advokatkontorer. Der er således ikke tale om sædvanlige advokatsalærer, idet timepriserne er forhandlede priser, og et salær på baggrund af disse priser udelukkende fastlægges med udgangspunkt i medgået tid.

Da bestemmelserne om vederlag endvidere indgår i de igangværende forhandlinger om en ny aftale, har jeg besluttet, at Finansministeriet ikke gennemfører og offentliggør en kontrol af aftalens økonomiske fordelagtighed på baggrund af Kammeradvokatens årsberetning for 2013.

Jeg finder det ligesom Retsudvalget afgørende, at en ny kammeradvokataftale er økonomisk fordelagtig for staten. Det er derfor et centralt mål for Finansministeriet i de igangværende forhandlinger, at en ny kammeradvokataftale indeholder

prisstrukturer og vilkår, der er tidssvarende, således at det er muligt at sammenligne statens priser hos Kammeradvokaten med priserne for tilsvarende ydelser fra sammenlignelige store advokatfirmaer. Ikke blot ved aftaleindgåelse, men også fremadrettet. Da timepriserne kun er en af flere sammenhængende faktorer i de igangværende forhandlinger, kan jeg imidlertid ikke på nuværende tidspunkt foregribe forhandlingsresultatet.

Jeg har givet Retsudvalget en fortrolig orientering i overensstemmelse med ovenstående.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon